

Miercuri, 6 Mai, 2026

Înjumătățirea Cincizecimii; Sf. și Dreptul Iov, mult răbdătorul; Sf. Mc. Varvar *(Dezlegare la pește)*

Faptele Apostolilor 14

6 ei și-au dat seama și au fugit în cetățile Licaoniei, la Listra și Derbe și'n ținutul dimprejur;

7 și binevesteau acolo.

8 Și în Listra era șezând jos un om neputincios de picioare, fiind olog din pântecul maicii sale și care nu umblase niciodată.

9 El îl asculta pe Pavel când vorbea. Iar acesta, cătând spre el și văzând că are credință să fie vindecat,

10 a zis cu glas puternic: „Ridică-te drept pe picioarele tale!” Și el a sărit și a umblat.

11 Iar mulțimile, văzând ceea ce făcuse Pavel, și-au ridicat glasul în limba licaonă¹, zicând: „Zei, luând chip de oameni, s'au coborât la noi...”.

12 Și pe Barnaba îl numeau Zeus; iar pe Pavel, Hermes, fiindcă el

¹Limba obișnuită a localnicilor. Altfel, limba oficială era latina, în timp ce cărturarilor și oamenii de afaceri foloseau greaca.

era purtătorul cuvântului².

13 Iar preotul lui Zeus, al cărui templu era în fața cetății, a adus la porți tauri și cununi și împreună cu mulțimile voia să le aducă jertfă.

14 Și auzind apostolii Barnaba și Pavel, și-au rupt veșmintele și au sărit în mulțime, strigând

15 și zicând: „Bărbaților, de ce faceți asta?... Și noi suntem oameni tot atât de pătimitori ca și voi³, care însă vă binevestim vouă ca de la deșertăciunile acestea să vă întoarceți către Dumnezeu Cel-Viu, Care a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'însele

16 și Care'n veacurile trecute a lă-

²Hermes era zeul elocinței și purtătorul de cuvânt al zeilor. Mărturie că Pavel impunea prin marele său talent oratoric. De notat că localnicii vor fi păstrat în memorie mitul potrivit căruia Zeus și Hermes, sub înfățișare omenească, i-au vizitat pe Baucis și Filimon și le-au răsplătit ospitalitatea.

³ = De aceeași natură.

sat ca toate neamurile să meargă'n
căile lor,

17 deși El pe Sine nu S'a lă-
sat nemărturisit, făcându-vă bine,
dându-vă din cer ploi și timpuri
roditoare, umplându-vă inimile de
hrană și de bucurie”.

18 Și acestea zicând, de-abia au
potolit mulțimile să nu le aducă
jertfă.

Ioan 7

14 Iar la jumătatea sărbătorii, Iisus
S'a suit în templu și învăța.

15 Și Iudeii se mirau, zicând: „Cum
știe acesta carte fără să fi învățat?”

16 Atunci Iisus le-a răspuns, zi-
când: „Învățătura Mea nu este a
Mea, ci a Celui ce M'a trimis.

17 De voiește cineva să-I facă vo-
ia, va cunoaște despre învățătura
aceasta dacă ea este de la Dumne-
zeu sau dacă Eu de la Mine Însumi
grăiesc.

18 Cel care grăiește de la sine își
caută propria lui slavă; dar Cel Ca-
re caută slava Celui ce L-a trimis,
Acela este adevărat, și nedreptate
într'Însul nu se află.

19 Oare nu Moise v'a dat legea? Și
nimeni dintre voi nu ține legea.
De ce căutați să Mă ucideți?...”.

20 Și mulțimea a răspuns: „Ai de-

mon. Cine caută să teucidă?...”.

21 Iisus le-a răspuns, zicând: „Un
lucru am făcut⁴ și toți vă mirați.

22 De aceea v'a dat vouă Moise
tăierea'mprejur – nu că e de la
Moise, ci de la părinți – și-i faceți
omului tăierea'mprejur sâmbăta.

23 Dacă sâmbăta primește omul
tăierea'mprejur, ca să nu se strice
legea lui Moise, pe Mine vă mâ-
niați pentru că sâmbăta am făcut
sănătos un om întreg?⁵

24 Nu judecați după înfățișare, ci
judecați dreaptă judecați!”

25 Deci ziceau unii dintre Ierusalimi-
titeni: „Oare nu Acesta este Cel
pe Care ei caută să-Lucidă?”

26 Și iată că vorbește pe față, iar ei
nu-I zic nimic. Nu cumva căpe-
teniile au cunoscut cu adevărat că
Acesta este Hristos?;

27 numai că pe el îl știm de unde
este; dar Hristosul, când va veni,
nimeni nu știe de unde e”.

28 Atunci a strigat Iisus în templu,
învățând și zicând: „Voi, voi Mă
știți pe Mine!... și știți de unde
sunt?... Ei bine, Eu nu de la Mine
am venit, dar adevărat este Cel ce

⁴Vindecarea paralizicului în zi de
sâmbătă (In 5, 1-16).

⁵ = Dacă binele poate fi operat asupra
unei părți din întreg, cu atât mai mult
asupra întregului.

M'a trimis, pe Care voi nu-L știți;

²⁹ Eu, Eu Îl știu, căci de la El sunt, și El M'a trimis!”

³⁰ Deci căutau să-L prindă, dar nimeni n'a pus mâna pe El, pentru că ceasul Său încă nu venise.⁶

Tâlcuire

La înjumătățirea praznicului se aude chemarea din partea Domnului: „Cel ce însetează să vină la Mine și să bea” (In. 7, 37). Dacă așa stau lucrurile,

să mergem cu toții la Dânsul! De orice ar înseta cineva – numai să nu fie un lucru potrivit duhului Domnului – va fi negreșit îndestulat. Cei însetați de cunoaștere mergeți la Domnul, căci El e Lumina cea neasemuită, Care luminează pe tot omul care vine în lume! Cei însetați după curățirea de păcate și potolirea văpăii conștiinței, mergeți la Domnul, căci El a purtat pe lemnul crucii păcatele întregii lumi, ștergând zăpădul lor. Cei însetați de tihna inimii, mergeți la Domnul, căci El

e Vistieria a cărei stăpânire vă va face să uitați toate lipsurile și să treceți cu vederea toate bunătățile, pentru a-L stăpâni numai pe El. Îi trebuie cuiva putere? La El este toată puterea. Vrea cineva slavă? La El este slava cea mai presus de lume. Are cineva trebuință de libertate? El e dăruitorul libertății celei adevărate. El va dezlega toate nedumeririle noastre, va rupe legăturile patimilor, va risipi toate necazurile și întristările, va da putere spre biruirea tuturor piedicilor, ispitelor și curselor vrăjmașului și va netezi calea vieții noastre duhovnicești. Deci, să mergem cu toții la Domnul!⁷

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.